

Dosarul nr. 2ra-1687/18

prima instanță: Judecătoria Orhei, sediul central (V. Severin)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Minciuna, V. Cotorobai, V. Sîrbu)

ÎNCHEIERE

10 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al

Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Ala Cobăneanu
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea admisibilității recursului declarat de Turuta Ștefan, reprezentat de avocatul Leca Ion,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Turuta Ștefan împotriva Aparatului Președintelui raionului Orhei și a subdiviziunilor din subordinea Consiliului raionului Orhei, intervenient accesoriu Ioniță Gheorghe, cu privire la anularea rezultatelor concursului, obligarea desfășurării unui nou concurs, încasarea salariului și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 04 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Turuta Ștefan și a fost menținută hotărârea din 29 decembrie 2017 a Judecătoriei Orhei, sediul central,

c o n s t a t ă :

La 08 august 2016 Turuta Ștefan a depus cerere de chemare în judecată împotriva Aparatului Președintelui raionului Orhei și a subdiviziunilor din subordinea Consiliului raionului Orhei, intervenient accesoriu Ioniță Gheorghe, cu privire la anularea rezultatelor concursului, obligarea desfășurării unui nou concurs, încasarea salariului și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că a activat în funcția de director al Centrului Raional de Cultură „A. Suceanu” din mun. Orhei. Prin ordinul nr. 8 din 05.04.2016 al șefului secției cultură Orhei a fost încetat contractul individual de muncă în temeiul art. 82 lit. f) Codul muncii.

După eliberarea din funcție a continuat să activeze în aceeași funcție de director al Centrului Raional de Cultură „A. Suceanu”.

Suplimentar reclamantul a mai indicat că în luna mai 2016, în ziarul ”Opinia Liberă”, a fost publicat anunțul Secției Cultură din Aparatul Președintelui Raionului Orhei prin care se anunța concurs pentru ocuparea funcției vacante de director al Centrului Raional de Cultură „A. Suceanu” or. Orhei. La funcția de director al instituției urmau a candida persoanele care întruneau următoarele criterii: - deține cetățenia Republicii Moldova: - are studii superioare universitare corespunzătoare profilului instituției; - are vechime în domeniu de cel puțin 5 ani; - posedă limba română: - este apt din punct de vedere medical (fizic și neuro-psihic) pentru exercitarea funcției; - nu are antecedente penale; - nu atinge vârsta de pensionare.

Astfel, el, care îndeplinea funcția de director al Centrului Raional de Cultură „A. Suceanu”, conform anunțului publicat în ziar, a depus toate actele necesare pentru participarea la concurs, însă candidatura sa a fost exclusă din concurs, motivul fiind că este pensionar.

Reclamantul a invocat că astfel i-au fost încălcate drepturile sale constituționale, inclusiv dreptul la muncă și la protecția muncii, garantate de CtEDO și art. 43 din Constituția Republicii Moldova.

Cu trimitere la prevederile art. 47, 82 Codul muncii, reclamantul a indicat că prevederile art. 82 Codul muncii nu-i sunt aplicabile, deoarece el nu este conducător al unității de stat sau conducătorul unei organizații municipale, nu este funcționar public. De asemenea, a invocat încălcarea Legii cu privire la asigurarea egalității.

A solicitat anularea rezultatelor concursului la funcția vacantă de director al Centrului Raional de Cultură „A. Suceanu”, obligarea desfășurării unui nou concurs pentru ocuparea funcției vacante de director al Centrului Raional de Cultură „A. Suceanu”, cu excluderea din criteriile de organizare a concursului a sintagmei „nu atinge vârsta de pensionare”.

De asemenea, a indicat că deoarece el nu activează din luna mai 2015, din cauza refuzului neîntemeiat de angajare, pârâțul urmează să-i achite salariul pe care nu l-a primit în sumă de 4620 de lei.

Prin hotărârea din 29 decembrie 2017 a Judecătoriei Orhei, sediul central, acțiunea a fost respinsă.

La data de 05 ianuarie 2018 Turuta Ștefan a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea acesteia și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin decizia din 04 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Turuta Ștefan și a fost menținută hotărârea din 29 decembrie 2017 a Judecătoriei Orhei, sediul central.

În favoarea respingerii acțiunii, instanța de apel a indicat că Turuta Ștefan nu a întrunit condițiile de participare la concurs, deoarece a atins vârsta de pensionare și astfel nu era în drept să pretindă la ocuparea postului solicitat. Instanțele de judecată nu au găsit temeiuri legale care ar sta la baza declarării nule a rezultatelor concursului.

Reieșind din prevederile art. 258 alin. (1), 259 Codul Muncii, instanța de apel a indicat că legea materială în vigoare expres indică imposibilitatea continuării relațiilor de muncă cu o persoană care a atins vârsta de 65 de ani. Instanța de apel a mai menționat că necătând la faptul că un asemenea criteriu nu este inclus în Regulamentul pentru organizarea și desfășurarea concursului pentru funcția vacantă de director al instituțiilor din subordinea Secției Cultură, criteriul respectiv rezultă direct din lege și este obligatoriu pentru a fi respectat și nu poate fi limitat în cazuri aparte.

La 27 iunie 2018 Turuta Ștefan, reprezentat de avocatul Leca Ion, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea

nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul denotă că Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa recurentului copia deciziei integrale. Conform ștampilei aplicate pe plicul de corespondență se atestă că acesta la data de 11 mai 2018 a parvenit la oficiul poștal. Astfel, recursul declarat la data de 27 iunie 2018 este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Turuta Ștefan, reprezentat de avocatul Leca Ion, în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Turuta Ștefan, reprezentat de avocatul Leca Ion, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre

probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Turuta Ștefan, reprezentat de avocatul Leca Ion.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Turuta Ștefan, reprezentat de avocatul Leca Ion, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală

Ala Cobăneanu

Iurie Bejenaru